

[Pernille Frahm]

dring af musikloven, som det er formuleret af Statens Musikoråd.

Det siger hun klart i interviewet, så jeg må gå ud fra, at De Konservative i hvert fald på et tidligere tidspunkt har været indstillet på at støtte en lovrevision, som Musikorådet har foreslået den.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg vil gerne komme med den kommentar til den konservative ordfører, at der jo ikke er tale om her, at det er området selv, der formulerer sine ønsker og krav. Der er tale om, at Statens Musikoråd har søgt at bøjé interesserne, synspunkterne, behovene mod hinanden, så der er fundet en indre balance i forslaget. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at hvis man spurgte den rytmiske del, den klassiske del, undervisningsdelen osv., ville de hver især kunne opstille en række krav og ønsker. Men her er tale om et forslag, hvor man har bøjet interesserne mod hinanden i et sådant omfang, at der er blevet tale om en indre balance. Den synes jeg er vigtig at holde fast i.

Dernæst vil jeg sige, at jeg er meget enig med hr. H. P. Clausen i synspunktet om, at man ikke herfra skal fastsætte bestemte kvoter for, hvor meget det enkelte landsdelsorkester skal spille. Jeg synes, man på samme måde, som man har det på biblioteksområdet, skal have nogle overordnede krav til alsidighed. Det synspunkt må også gøres gældende over for landsdelsorkestrene.

Og så endelig som supplement til fru Pernille Frahms spørgsmål her: Der var ikke alene tale om, så vidt jeg er orienteret, at den tidligere konservative kulturminister havde fået grønt lys fra den konservative gruppe, men oven i købet også fra regeringen. Det kunne være interessant at få en kommentar til det.

(Kort bemærkning).

H. P. Clausen (KF):

Som jeg sagde, er den konservative gruppe parat til at gå ind i en drøftelse af det foreliggende forslag. Vi har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi uden videre ville lægge Musikorådets forslag til grund. Det har den tidligere minister heller ikke ment med det, hun har sagt; det kan hun ikke have ment, for det har ikke været

drøftet på den måde i Det Konservative Folkeparti. Det kan jeg sige, for jeg har fulgt den sag meget nøje.

Det ligner jo situationen i 1987, hvor den daværende regering, som jeg tilhørte som kulturminister, ikke uden videre var tilfreds med Musikorådets forslag, hvad der også fremgik af den måde, hvorpå vi fremlagde forslaget. Vi nøjedes med at fremlægge Musikorådets forslag – ubeset, havde jeg nær sagt – men uberørt. Det blev i betydeligt omfang Musikorådets forslag, der gik igennem, men det var ikke med regeringens gode vilje, vil man huske. Og det er den holdning, vi har haft hidtil.

Jeg vil råde til, at man læser fru Grethe Rostbølls kronik i Jyllands-Posten fra den 9. marts i dette år, hvoraf man vil se, at hun har en række kritikpunkter og en række kommentarpunkter, som givetvis ville have spillet en rolle for hende, hvis det var blevet hende og ikke den nuværende kulturminister, der havde fremsat forslaget.

Til hr. Søren Hansen vil jeg yderligere sige, at det er da klart, at det, vi har her, er musikens bud, og de har lavet deres hjemmearbejde. Men det er Folketinget, der tager stilling til, i hvilket omfang man vil bruge og udmønte den ønskeseddel, som musikken så smukt har lagt frem. Jeg anser det ikke, som jeg også sagde – nu citerer jeg faktisk mig selv fra 1987 – for en binding af Folketinget, at musikken og musikkens forskellige hjørner har kunnet bøje sig sammen til enighed. Det er et godt udgangspunkt, men vi skal så tage stilling til, hvad vi vil være med til.

Det må også være, som hr. Søren Hansen siger, Folketinget, det må være os, der fastsætter de overordnede kriterier, og det så jeg gerne ført videre i musikloven, så den ikke var så specificeret, som vi er tilbøjelige til at gøre den.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det kan godt være, Danmark skal have en ny musiklov, og vi er meget enige med den socialdemokratiske ordfører i, at så skulle den også meget gerne vedtages med et bredt flertal. Det vil vi gerne være med til at forhandle om i Venstre, men vi finder ligesom de tidligere ordførere, at det bør være et afbalanceret forslag med rimelige økonomiske rammer inden for de forskellige områder og et revisionsforslag,